

Cone împotriva României - 35935/02

Hotărârea din 24.06.2008 [Secția a III-a]

Art. 35

Art. 35 § 1

Termen de șase luni

Deschiderea procedurii de lichidare judiciară de natură a pune capăt situației continue privitoare la neexecutarea unei hotărâri de obligare a unei societăți la reîncadrarea în muncă a unei salariate concediate: *Excepție preliminară reținută*

În fapt: În 1998, o societate agricolă pe acțiuni, la care statul era acționar majoritar, a concediat-o pe reclamantă. Printr-o hotărâre din 1999, instanța a obligat societatea la reintegrarea în muncă a reclamantei. Printr-o hotărâre din 2000, tribunalul a obligat societatea în cauză la plata către reclamantă a unei sume reprezentând prejudiciul suferit ca urmare a neplății salariilor datorate. Printr-o altă hotărâre din 26 iunie 2001, în prezența reclamantei, tribunalul a decis deschiderea procedurii de faliment și, în acest scop, a numit un lichidator. În 2002, au fost confirmate deciziile de neîncepere a urmăririi penale în urma plângerilor formulate de reclamantă împotriva contabilului și directorului societății. În 2003, tribunalul a constatat că activele societății debitoare nu erau suficiente pentru acoperirea tuturor creanțelor înscrise, printre care și cea a reclamantei, și a închis procedura falimentului, dispunând dizolvarea societății. Hotărârea și dispozițiile pronunțate în favoarea reclamantei au rămas neexecutate.

În drept: a) În ceea ce privește excepția tardivității cererii în măsura în care privește hotărârea definitivă din 1999 privind reîncadrarea în muncă a reclamantei, Curtea trebuie să examineze argumentul Guvernului în conformitate cu care, în speță, s-ar pune problema unei „imposibilități obiective” de a fi pusă în executare hotărârea precitată după deschiderea procedurii de lichidare judiciară a societății angajatoare dispuse prin hotărârea din 26 aprilie 2001, hotărâre care a fost de natură a pune capăt situației continue și care a constituit momentul de la care a început să curgă termenul de șase luni. Curtea reamintește că a stabilit existența unei situații continue în cauzele privitoare la reîncadrarea în muncă a unui reclamant pe postul său de către autorități, în pofida invocării de către stat a desființării respectivului post și a direcției guvernamentale sau a lichidării societății ori a instituției de stat în care persoana în cauză era angajată. Totuși, trebuie făcută o distincție între cazul de față și cauzele anterior citate. În primul rând, dacă reclamanta putea încă să se aștepte ca autoritățile să pună în executare hotărârea din 1999 în ciuda desființării postului său, cu totul alta este situația ulterior pronunțării de către tribunal a hotărârii din 26 iunie 2001, prin care s-a stabilit că reorganizarea societății debitoare se dovedea a fi imposibilă și prin care s-a dispus deschiderea procedurii de lichidare judiciară, ceea ce se traduce prin încetarea activității acesteia și vânzarea bunurilor sale prin intermediul unui lichidator. Ulterior, autoritățile, care până atunci puteau fi ținute răspunzătoare pentru neexecutarea hotărârii, nu mai erau în măsură să procedeze la reîncadrarea în

muncă a reclamantei pe postul pe care l-a ocupat în cadrul societății lichidate. În aceste circumstanțe, recursul reclamantei împotriva deciziilor de neîncepere a urmăririi penale emise de parchet nu putea să conducă la anchetarea persoanelor răspunzătoare, independent de executarea obligației de reintegrare în muncă pe postul deținut anterior sau pe un post echivalent. În această privință, spre deosebire de cauze similare, nu există niciun element la dosar care să permită să se concluzioneze că autoritățile au adoptat poziții contradictorii cu privire la posibilitatea de executare a hotărârii din 1999 sau că societatea în cauză a fost înlocuită cu o structură similară, astfel încât o executare prin echivalent să fi fost posibilă. Reclamanta nici nu a susținut această teză. Cu privire la particularitățile prezentei cauze, deschiderea procedurii de lichidare judiciară a societății debitoare prin hotărârea din 26 iunie 2001 a fost de natură să pună capăt situației continue relative la obligația de a reintegra în muncă pe reclamantă în postul deținut anterior; data deschiderii procedurii constituie deci momentul de la care începe să curgă termenul de șase luni. Având în vedere că reclamanta a sesizat Curtea, la 20 septembrie 2002, cu un capăt de cerere întemeiat pe neexecutarea hotărârii din 1999, trebuie admisă excepția guvernului și respinsă această parte a cererii pentru tardivitate.

b) Cu privire la neexecutarea hotărârii din 2000, Curtea constată încălcarea art. 6 § 1 și a art. 1 din Protocolul nr. 1.